

Motorku po testování ještě Cliff přes noc dolad'oval u něj v garáži a my jí mohli druhý den dopoledne vyzvednout už naším karavanem.

Naložili jsme ji do kuchyně, kde projela celou ameriku až do Texasu. Z toho by zřejmě Bob neměl radost.

Cestou byla sem tam zácpa i přesto, že dálnice měla 6 pruhů...

Výhodou amerických dálnic je, že na nich nejsou moc zatáčky. Někdy to trvá i několik hodin, než musíte zatočit.

Lucasovi se cestovalo pohodlně.

fabulous Las Vegas“ byla jasná volba. Je to taková posvátná cedule, kde i v noci bylo několik desítek turistů.

My zaparkovali nenápadně opodál, vyndali motorku z našeho letadla, já se převlíkl a nenápadně jsme tlačili mašinu k oné ceduli. Jelikož ve Vegas je možné všechno, tak jsme sice pozornost vzbuzovali, ale nikomu to nepřišlo až tak divné, že oblečený motokrosař se jménem Podmol na zádech tlačí motorku po Vegas. Po chvíli jsme došli k ceduli, kde se fotili turisté. Patrik si nastavil blesky a my s bratrem pózovali. Po asi dvaceti minutách, kdy jsme udělali, co jsme chtěli, někdo prohlásil: „Stejně by bylo nejhustší to nastartovat a projet to tu po zadním kole.“

Všem se nám zvednul tep. „Jdu do toho!“ ozvalo se z mých úst. Bylo mi sice ouzko, policie jezdila kolem a my všichni měli strach, ale i obrovskou chuť to risknout a udělat si fotku, jak jedu po zadním kole před nejnámější cedulí v USA. Na druhou stranu jsme byli na cestě do Texasu na X Games. Noc či dvě v místní vězeňské cele by nás mohla stát i můj nejdůležitější závod roku. Věděl jsem, že jakmile motorku nastartuju, bude rozruch. Taky mi docházelo, že při akceleraci a tom zvednutí na

zadní kolo tam udělám šmouhu, která tam bude ještě několik let. Lucas hlídal silnice, jestli nejedou „benga“. Bratr držel lidi, abych nikoho nepřejel, a Patrik byl připraven za foťákem. Všem nám pumpovala hercna o sto šest a tělem nám proudiv adrenalin. Let's do it! Nakopnul jsem svou čtyřdobou dračici. Rozjel se a snažil se zvednout přední kolo. Podlaha byla kluzká a moje nalaďená mašina se při rozjezdu „utrhla“. Podklouzla tak, že se mi nepodařilo zvednout přední kolo a jen jsem tam udělal řádnou šmouhu od pneumatiky. Rychle jsem to chcípнул a čekal, co se bude dít. A ono nic, turisté se začali dál fotit, policajti nás nezavírali. Jen my neměli vytouženou fotku. Lucas ke mě přiběhl udýchaný a zpocený. Ptám se ho: „Mám to zkusit znova?!“ A on s klidem: „Yes!“ A smál se. Poslal jsem fotografa znovu na místo, z jeho výrazu a zpocené tváře byla vidět obrovská nervozita. Nastartoval jsem a znovu to zvedl na zadní. Blesky bleskly ve správný moment a bylo to. Já to pádil na motorce rovnou za karavan se schovat, kluci sbalili blesky a běželi za mnou. V karavanu jsme se tomu smáli a rvali motorku zpět do našeho letadla, zvedli kotvy a ujížděli pryč.

Nenápadně jsme tlačili motorku k nejnámější ceduli v Las Vegas...